

Дубенський професійний ліцей

“Формування дружнього,
організованого колективу через
активізації індивідуального
впливу та колективної виховної
роботи”

Підготувала:
Викладач спецдисциплін
Докашенко Є.І.

м. Дубно - 2013 р

В людині її людські риси формуються тільки тому, що з першого подиху свого життя вона – істота суспільна. Суспільна сутність людини виявляється в її відносинах, стосунках, взаєминах з іншими людьми. Пізнаючи світ і себе як частину світу, вступаючи в стосунки з людьми, які задовольняють її матеріальні й духовні потреби, людина включається в суспільство, стає його членом.

Досвід свідчить про те, що неправильне, спотворене (на жаль, інколи буває й таке) включення людини в суспільство призводить до того, що вона стає важко сприйнятливою до виховного впливу інших людей, а інколи й зовсім втрачає здатність бути вихованою в рамках нормальних, ефективних щодо інших людей, засобів впливу.

“Єдина справжня розкіш – це розкіш людського спілкування”. В цих словах Сент-Екзюпері – велика мудрість виховання людини. Якою стане людина – це залежить від того, яке в неї спілкування з іншими людьми, до чого воно кличе думку й волю, який світ людського відкривається перед нею.

Багатство, краса, емоційна глибина, духовна повнота, ідейна насиченість спілкування є тією сферою життя колективу, в якій відбувається самопізнання й самовиховання. Людське спілкування – це надзвичайно широке, багатогранне задоволення потреби людини в людині. Завдання виховання колективу – зробити це спілкування таким, щоб воно облагороджувало особистість, відточувало її моральну красу, щоб від спілкування з друзями людина відчувала радість, непереборне прагнення бути разом з ними.

Треба вчити мріяти, творити й берегти мрію. Спілкування облагороджує, якщо люди об’єднуються для творення краси. Це багатогранна діяльність, яка включає і фізичну працю, і подолання труднощів, і взаємодопомогу, і співпереживання, і захоплення красивим та благородним, і переживання небезпеки, і вміння поділитися з другом шматком хліба, і безкорисливий вчинок наодинці з власним сумлінням, і боротьбу проти зла й неправди.

Гармонійне виховання розуму, волі, моральних переконань, ідейної цільності й мужності, духовного багатства й естетичної багатогранності – все це закономірно веде до того, що в людини уже в роки юнацтва виникають думки, на які їй хочеться почути відповідь і утвердити власні погляди. Багате ідейно повноцінне людське спілкування можливе в колективі тільки тоді, коли в роки юнацтва людина замислилась над питанням: в чому сенс життя, для чого живу на

світі, в чому суть добра і зла? Ці думки ще неясні й не до кінця осмисленні, але вони бентежать, тривожать, і якщо вихователь знайде правильний шлях до того, щоб у якусь хвилину підказати юнакові, що саме його турбує. Ось ці хвилювання, турботи, питання й несуть підлітки, юнаки, дівчата в колектив, сподіваючись знайти новий подих свіжого вітру для багаття своїх роздумів. Коли підлітки й юнацтво йдуть з такими питаннями до колективу, це значить, що виховання поставлене правильно, колектив здатний стати могутнім знаряддям виховання.

Якщо пощастило досягти того, що спілкування з своїм колективом стало для кожної особистості радістю, розкішшю, коли юнаки несуть у колектив свої роздуми, сумніви, тривоги, коли вихованцям хочеться зібратись просто для того, щоб поговорити про те, що кого хвилює – ви виховали справжній колектив юних громадян.

